

Motion till riksdagen 2009/10:So409

av **Fredrik Lundh m.fl. (s)**

Statliga myndigheters arbete med barnkonventionen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av hur myndigheterna förverkligar barnkonventionen.

Motivering

Diskussionerna om en konvention för barnets rättigheter pågick länge, men det var under förberedelserna inför Internationella barnåret 1979 som idén började få starkare fäste. Frågan skickades vidare till FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna, vilken tillsatte en arbetsgrupp där frivilligorganisationer deltog som observatörer. Frivilligorganisationerna hade yttranderätt och lade fram en serie förslag som kom att påverka texten i barnkonventionen avsevärt.

Arbetsgruppen sammanträdde regelbundet varje år. Efter tio år kunde slutligen en text presenteras för kommissionens godkännande. Förslaget gick vidare till FN:s ekonomiska och sociala råd och sedan till FN:s generalförsamling där konventionen antogs den 20 november 1989. För att den skulle träda i kraft krävdes att 20 länder ratificerade konventionen och det skedde redan 1989. Första Barnkonventionen fyller alltså 20 år i år.

I slutet av 1990-talet antog riksdagen en nationell strategi för att förverkliga FN:s barnkonvention. Målsättningen i denna strategi är att låta barnkonventionen vara ett verktyg i arbetet med att steg för steg förbättra barns villkor i vårt land. I den nationella strategin anges att förvaltningsmyndigheterna är några av de mest centrala och viktiga aktörerna för genomförandet av barnkonventionen.

För att kunna förverkliga konventionen krävs det ett ställningstagande hos våra statliga myndigheter. De ska se till att barnperspektivet alltid ska finnas med i respektive ledning och alltid återfinnas i alla styrdokument och direktiv.

Fel! Okänt namn på

Det krävs naturligtvis också stöd och engagemang från ledningarna inom myndigheterna så att man i hela organisationen omfattar barnkonventionens perspektiv.

Den nationella strategin säger också att det ska finnas kunskap, utbildning och information hos myndigheterna och att arbetet med barnkonventionen utgår från befintliga arbetsprocesser, liksom att uppföljning och utvärdering av barnkonventionens framsteg i våra myndigheter sker.

Tyvärre visar undersökningar hos Barnombudsmannen att det är alltför lång väg kvar innan man kan säga att barnkonventionens intentioner finns med som ett naturligt led i statliga myndigheters verksamhet. Tanken, att detta beror på att det är just barn som berörs, oroar oss. Men det är ett faktum att denna prioriterade fråga inte behandlas på ett prioriterat sätt.

För att slå fast att barns villkor ska behandlas på samma sätt och med samma allvar som gäller för vuxnas villkor, behöver en översyn snarast göras av hur myndigheterna arbetar för att förverkliga den nationella strategin för FN:s barnkonvention.

Stockholm den 1 oktober 2009

Fredrik Lundh (s)

Carina Ohlsson (s)

Marie Nordén (s)

Helene Petersson i Stockaryd (s)

Monica Green (s)